

Sarajevo

VRHBOSANSKI MADRIGALISTI NASTUPILI NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE

U petak 25. lipnja 2004. godine, u dvorani Pavla VI. na Vrhbosanskoj katoličkoj bogosloviji u Sarajevu, predstavljena je knjiga *Kršćanstvo kasne antike u zaleđu Salone i Narone* dr. Veljka Paškvalina, profesora Kršćanske arheologije na Vrhbosanskoj katoličkoj teologiji. Predstavljajući knjige su bili akademik Emilio Marin iz Splita, msgr. dr. Anto Orlovac iz Banja Luke, dr. Ante Škegro iz Zagreba i autor prof. Paškvalin.

U glazbenom dijelu programa nastupio je bogoslovski zbor Madrigalisti Vrhbosanske katoličke bogoslovije pod ravnanjem prof. Nike Luburića. Madrigalisti su tom prigodom izveli dvije skladbe: *Zbor Židova* iz opere *Nabucco* talijanskog skladatelja Giuseppea Verdia i *Vivat ergo* (Nazdravica hrvatskog bana) nepoznatog autora. Publika je burnim pljeskom pozdravila izvedbu Verdijeve skladbe koju su Madrigalisti izveli zaista nadahnuto. Svaki put kada Madrigalisti izvode ovu skladbu publika ih sluša s velikom pozornošću i zadovoljstvom posebice sarajevska. Vjerojatno u toj skladbi prepoznaju sebe, svoju prošlost i svoju sadašnjost. Kao što je židovski narod, odnosno talijanski narod doživio tešku tragediju u svojoj prošlosti tako je slobodno možemo reći i hrvatski narod prolazio kroz mnoge nevolje posebice u Bosni i Hercegovini. Upravo je to bila nakana Madrigalista Verdijevom skladbom *Zbor Židova* iz opere *Nabucco*, u nazočnosti velikog broja sarajevskih Hrvata katolika, prisjetiti se stradanja hrvatskog naroda, posebice u vrijeme turskog zuluma i nedavnog domovinskog rata, te stradanja kršćanskih crkava i drugih svetinja u vrijeme poganske vlasti o kojima piše dr. Paškvalin u svojoj knjizi *Kršćanstvo kasne antike u zaleđu Salone i Narone (Arheološka istraživanja kasnoantičkog kršćanstva u Bosni i Hercegovini)*. Drugom skladbom *Vivat ergo* Madrigalisti su htjeli izraziti zahvalnost i poštovanje svom dugogodišnjem profesoru i uputiti mu čestitku prigodom predavljanja ovog nje-

gova vrijednog znanstvenog djela. Vidno obradovan nastupom Madrigalista prof. Paškvalin je u svom govoru pred cijelim skupom posebno zahvalio pjevačima i njihovu dirigentu za sudjelovanje i lijepo pjevanje.

Bio je to ujedno zadnji nastup bogoslovskog zbora Madrigalisti u ovoj akademskoj godini. Očekujemo da će se tradicija uspješnih nastupa ovoga zbora nastaviti i ubuduće. To je želja svih poglavara, profesora i studenata Vrhbosanske katoličke bogoslovije i Teologije koji s velikim zanimanjem i zadovoljstvom prate njihove nastupe. Zato će se, vjerujemo, pjevači bogoslovskog zbora Madrigalisti i ubuduće svojim radom dokazivati kako bi opravdali povjerenje i poštovanje svih koji ih rado slušaju.

Niko Luburić

SVEĆENIČKO I ĐAKONSKO REĐENJE

Na blagdan apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla, 29. lipnja 2004. godine, u sarajevskoj katedrali zaređeno je dvanaest novih svećenika (osam za Vrhbosansku nadbiskupiju i četiri za franjevačku provinciju Bosnu srebrenu) i jedan đakon.

Svečano misno slavlje s obredom ređenja predvodio je vrhbosanski nadbiskup i kardinal Vinko Puljić uz koncelebraciju provincijala Bosne srebrene fra Mije Džolana te velikog broja svećenika. U svojoj propovijedi kardinal Puljić je poručio ređenima: »Želim da vaše ređenje bude radost nutarnje obnove ove naše mjesne

Crkve. Nemojte se stidjeti Krista, nego se ugledajte na apostolske prvake i nemojte klonuti«.

Za vrijeme misnog slavlja i obreda ređenja pjevali su zajedno Veliki bogoslovski zbor Vrhbosanske katoličke bogoslovije i zbor Fra Nenad Dujić Franjevačke bogoslovije iz Sarajeva. Zborovima je ravnao don Niko Luburić, profesor crkvene glazbe na Vrhbosanskoj katoličkoj teologiji. Glazbeni program se sastojao od zbornih i pučkih crkvenih i liturgijskih popjevaka iz nove liturgijske pjesmarice Pjevajte Gospodu pjesmu novu – Vlastitosti BK BiH. Bile su to ove skladbe: *Radujmo se* (ulazna, br. 621,4), *De angelis* (Misa, br. 958), *Hvalite Gospoda s nebesa* (pripjevni psalam, br. 159), *Aleluja* (br. 522), *Isuse Kralju, Ti, Kriste, Kralj si vijekova, O srce Sina Božjega* (obred ređenja, br. 180, 183 i 175), *Slava ti Kriste* G. F. Händela (prikazna), *Klanjam ti se smjerno* F. Schuberta (pričesna), *Zdravo Tijelo* (pričesna, br. 252) i *O Kriste vječni svećenice* P. Ivanišića-N. Dujica (otrust).

Pjevanje bogoslovskih zborova bilo je zanosno i lijepo, s puno žara i ljubavi, upravo onako kako bogoslovi znaju zapjevati svojim kolegama. To je sasvim razumljivo jer su neki od ređenika do 'jučer' pjevali u istom zboru, putovali na zajedničke nastupe, izvodili iste koncerte i vraćali se s pjesmom u svoju Bogosloviju. Zato je u znak zahvalnosti za sve to odjekivala gromoglasna pjesma sarajevskom prvostolnicom.

Nakon svete mise jedan vjernik mi pristupi i reče: »Velečasni, nije mi bilo teško stajati na nogama više od dva sata. Radostan sam što sam doživio ovo današnje ređenje i zajedničko pjevanje zborova naših Bogoslovija«.

Niko Luburić

Veliki bogoslovski zbor
Vrhbosanske katoličke bogoslovije